

Prof. Dr. Adil Artukoğlu

Prof. Adil Artukoğlu

Osman Tekin Aybaş*

Öz

Vefat eden Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü emekli Öğretim Üyesi Prof. Dr. Adil Artukoğlu için kaleme alınmış anı yazısıdır.

Anahtar Sözcükler: *Adil Artukoğlu; Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü; tıbbi dokiimantasyon.*

Abstract

This is a memoir for decedent Prof. Adil Artukoğlu who was retired Associate Professor of Hacettepe University Department of Librarianship.

Keywords: *Adil Artukoğlu; Hacettepe University Department of Librarianship; medical documentation.*

Prof. Dr. Adil Artukoğlu hakkın rahmetine kavuştu. Tanrı'dan rahmet diliyorum. Mekânı cennet olsun. Benim okul arkadaşım, 57 yıllık dostumdu. Hem doktora, hem de doçentlik jürilerimde görev almıştı. Doktora tezimi yazarken, evlerimiz yakın olduğu için sık sık evine giderdim. Eşi çay hazırlayıp, çalıştığımız odanın kapısına kadar getirir, Adil oturduğu yerden kalkıp eşinin elindeki ikram tepsini alarak çalıştığımız masanın boş bir yerine bırakırdı. Gösterişten uzak bir insandı. Dinine bu kadar bağlı bir arkadaşım olduğunu anımsamıyorum. Onu hep takım elbise ile görür ve giyimine hayran olurum.

Sevgili Adil'in Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü Öğretim Üyesi olarak sayısız meslektaşımızın yetişmesine yaptığı katkı yadsınamayacak kadar çok ve büyüktür. Arşiv ve arşivcilik kavramları onun çabalarıyla kütüphanecilik bölümlerinde hayat buldu ve gelişti. Israrla ve özenle arşivciliğin bütün kurumlar ve özellikle sağlık sektörü için yadsınamaz bir uğraş olduğu yönünde Hacettepe Hastanelerinde sergilediği çalışmalarla kendisini kabul ettirdi. Hacettepe Hastaneleri'nde başlattığı arşiv çalışmaları zamanla ülkemizde tüm hastanelerinin vazgeçilmez uygulamalarından oldu. Adil'in hastane arşivciliğine yönelmesinde muhakkak ki Prof. Dr. İlhan Kum'un sevgili eşinin katkısını göz ardı etmemek gerekir.

Unutamadığım bir anımı paylaşmak isterim; doktora danışmanım rahmetli Prof. Dr. İlhan Kum idi. İlhan Bey o dönemde, öğretim üyeliği yanı sıra Sn. Prof. Dr. İhsan

* Prof. Dr. Emekli Öğretim Üyesi. DTCF'63, HÜ'79, e-posta: tekinaaybas@ttmail.com

Prof. Dr. Retired.

Doğramacı'nın da sağ kolu idi. Hafızam beni yanıltmıyorsa H.Ü. Genel Sekreterlik görevini de kendisi yürütüyordu. Savunmamın H.Ü. Sıhhiye Kampüsünde ve Rektörlük makamında yapılacağını öğrendiğim zaman Adil'i arayıp tam olarak yerini öğrenmek istediğimde "Hoca Bey'in (İhsan Doğramacı) ofisini sor, herkes bilir, geç kalma" dedi. Gerçekten de saat 16.00'dan önce Hoca Bey'in makamını buldum. Etrafta hiç kimse yoktu, "doğru yerde miyim" diye birkaç kez kendimi sorguladım. Beklediğim yerde sonradan öğrendiğime göre Hoca Bey'in sekreterlerinden biri oturuyordu. Çekinerek kendisine yaklaşım orada bulunmamın nedenini kısaca anlatmaya çalıştığımda birden heyecanlanmaya başladığımı ayırdına vardım. Oturan hanım "bekleyin, saati gelince burada olurlar" dedi. Sonradan öğrendiğime göre, bu şekilde cevap vermesi sevgili Adil tarafından istenmiş.

Tam saatinde o odaya açılan kapılardan biri açıldı ve Adil kapıda göründü. Ne yalan söyleyeyim, o anda Adil'in arkadaşım olduğunu bile unutmuştum. "Sayın aday buyurun" dediğinde heyecandan kalbim duracaktı sanki. İçeri girdiğimde, uzun bir masanın bir tarafında jüri üyeleri oturuyordu. Ben gösterilen yere oturduktan sonra da Adil de onlara katıldı. Beş kişilik bir Jüri'nin karşısında oturuyordum. Rahmetle anıyorum Jüri Başkanı olan Prof. Dr. Osman Ersoy tam karşısında bana yer göstermişti. Tez danışmanım sevgili İlhan Abi (ODTÜ kütüphanesinde birlikte çalışırken ve daha sonraki yıllarda kendisine her zaman bu şekilde hitap etmişim, burada o güzel insanı bu hitapla anmak istedim) solunda DTCF'den Prof. Dr. Özer Soysal (kendisi DTCF'den hocamdı), Sayın Nilüfer Tuncer ve tabii ki Adil Artukoğlu vardı.

Jüri Başkanı olarak Prof. Dr. Osman Ersoy, açış konuşmasını yaptıktan sonra, önünde duran tezimi açıp tezle ilgili açıklamalarda bulundu ve bu tezin en kısa zamanda kitap olarak basılmasının mesleğimize yapacağı katkılardan söz ederek, sözü tez danışmanı olarak Prof. Dr. İlhan Kum'a verdi. Tez savunmam bir saat sürdü. Son söz yine Jüri başkanınındı; teşekkür ederken gözlerinin parladığını görüyordum. "Sayın aday lütfen dışarıda bekleyiniz" derken tebessüm ediyordu.

Dışarıda sekreterin yanında bekledim. Şu anda bile ne kadar beklediğimi anımsamıyorum. Sınav odasının sayın Prof. Dr. İhsan Doğramacı'nın makamı olduğunu öğrenmek beni daha da heyecanlandırmıştı. Bu sırada kapı açıldı ve Prof. Dr. Adil Artukoğlu göründü kapıda, hala kulaklarımda çınlayan sesiyle "Sayın aday buyurun lütfen" deyip beni içeri davet etti. Jüri Başkanı olarak Osman Hoca, kendisine verilen yetkiyi kullanarak beni Dr. unvanı ile taçlandırdı ve cübbe giydirdi. Tebrik faslı başladıktan birkaç dakika sonra Adil dışarı çıktı ve birkaç saniye sonra açık bıraktığı kapıdan elinde kocaman bir pasta tabağıyla içeri girdi. Doktoramı almıştım.

Doçentlik jürim Adil'in başkanı bulunduğu bölümde yapıldı. Prof. Dr. Gülbün Baydur'la aynı gün jüriye girdik. Jürimizde Prof. Dr. Osman Ersoy, Prof. Dr. Jale Baysal, Prof. Dr. Adil Artukoğlu bulunuyordu. Özür dileyerek diğer jüri üyelerinin isimlerini yazmıyorum. Yaşım biraz daha ilerlediğinde kütüphanecilik anılarımı kaleme alırken bu eksiği tamamlayacağım.

Mesleğimizden kimler geldi kimler geçti. Rahmete kavuşanların hepsi meslek hayatımda yeri olan kişilerdi. Bu vesile ile kendilerini şükranla ve rahmetle anıyorum. Işıklar içinde uyusunlar. Mekânları cennet olsun.